

[Jørgen Jensen.]

Lovforslaget indeholder i og for sig 4 hovedpunkter i den første paragraf, nemlig nedsættelse af en kommission, der skal undersøge kapitalkoncentrationen i erhvervslivet, den udenlandske indflydelse, realøkonomiske og produktionstekniske forholds indflydelse på prisdannelsen og forberedelse af lovforslag, der kan sikre samfundets indsigt i de enkelte erhvervsvirksomheders ejendomsforhold.

Når handelsministeren udtalte, at der var givet sådanne beføjelser, forstår jeg slet ikke baggrunden for en del af den økonomiske politik, der bliver ført. Jeg vil godt understrege, at forslaget ikke rejses alene på baggrund af den nuværende krise i det kapitalistiske samfundssystem – en krise, som har ramt Danmarks økonomi særdeles hårdt – men det er for mig ufatteligt, at man kan tro på indflydelse på den økonomiske udvikling, når man mangler indsigt i de mest afgørende dispositioner ved investering, produktion og handel.

Men altså på trods af, at man ikke har dette – og så kan det skyldes, at monopoltilsynet ikke har haft arbejdskraft nok – må vi alligevel se, at befolkningen daglig udsættes for såkaldt dokumenterede påstande om, at landets vanskelige økonomiske situation, handelsbalanceunderskud og stigende gæld til udlandet bruges som begrundelse og forsvar for, at vi har mellem 150.000 og 200.000 arbejdsløse, og for en række nedskæringer på det sociale og mange andre områder.

Når man taler om indkomspolitik, er det med de samme begrundelser; selv om man prøver at pakke det ind i nogle påstande og fraser om, at det skal omfatte alle, har vi jo set, at de indgreb, der har været – augustforlig og decemberforlig – først og fremmest er vendt imod arbejdere, funktionærer og tjenestemænd. Sandheden er, at dette sker, fordi man ikke har den indsigt, som skulle være til stede, for at man kan tilrettelægge en økonomisk politik.

Der er ikke tilgængeligt materiale om de reelle ejerforhold i Danmark, og der er heller ikke nogen reelle oplysninger om, hvilken betydning det har for de økonomiske beslutninger, der træffes. Det er rigtigt, som det allerede er sagt, at man kan fornemme, at kapitalkoncentrationen og indflydelsen fra udlandet kan have negative følger for dansk produktion, og det træder vel tydeligt frem, når man tager nogle konkrete eksempler. Da man lukkede

General Motors' samlefabrik i Danmark, skete det efter beslutning på et kontor i udlandet, som alene tog hensyn til koncernens snævre økonomiske interesser, det var ikke under hensyntagen til de beskæftigede eller til Danmarks nationaløkonomiske interesser.

Når der tales om, at tidsfristen måske er for kort, kan jeg nævne, at man allerede for 30 år siden, i 1948, drøftede spørgsmålet om nedsættelse af en trustkommission. Der blev peget på to områder, og det var margarinetrusten og cementrusten. Jeg har allerede nævnt de bemærkninger, som LO har gjort om margarine-trusten. Men vi har altså hverken fået bedre oplysninger eller formuleret en lovgivning, som kunne gribe ind over for de følger, som man altså allerede for 30 år siden kunne se og behandle i folketinget.

Men som sagt kan man tage konkrete eksempler, og jeg vil da godt pege på et andet område, f. eks. Burmeister & Wain, hvor flytning af kapital og produktion sikrer millionoverskud til aktieejerne. Vi ved, at skibsværfterne er i krise, vi ved, at Burmeister & Wain gennem år har undladt nødvendige investeringer i produktionsapparatet. Vi ved, at der foregik skjulte opkøb af aktier for at slagte virksomheden og frigøre kapital. Men hvad er det egentlig, der gør det muligt for denne virksomhed det ene år at få milliongarantier fra staten, og som for at gøre dette acceptabelt adskiller værft og motorfabrik i 2 selvstændige aktieselskaber for at forhindre overførsel af underskud eller overskud, og så, året efter at man har fået garantier, at afvise direkte statstilskud med den begrundelse, at man ikke mangler penge? Værftet genopkøber motorfabrikken, samtidig lukker man en afdeling med et underskud på papiret, som nærmer sig den samlede omsætning for den pågældende afdeling. Herefter fremtræder det samlede regnskab med et millionoverskud, der er det største i mange år. Hvad er det egentlig, der er baggrunden for dette? Det ville være rimeligt, at vi kendte den, når man skal diskutere og sætte ind over for den økonomiske krise.

Det er min opfattelse, at al talen om mangel på kapital til sikring af nye arbejdspladser, al talen om manglende konkurrenceevne på grund af for store lønninger, al talen om stigende handelsunderskud på grund af for stort privatforbrug hos den arbejdende befolkning må stoppe, indtil vi i hvert fald har fået op-